

[Udenrigsministeren.]

parat til og i fuld gang med at forberede en humanitær hjælpeindsats både på den ene og den anden måde.

Hr. Stinus spurgte også, hvordan vi ville stille os, hvis England uden at afvente Pearcekommissionen optog ny kontakt med Sydrhodesia, eller hvis Sydrhodesia iværksatte sin ny forfatning hen over hovedet på Pearcekommissionen og den britiske regering så skulle komme til den slutning, selv om den ikke støttes af et flertal i befolkningen, at England i en sådan situation måtte genoptage samhandelen med Rhodesia. Jeg tror, det var nogenlunde sådan, hr. Stinus spurgte. Nu er det igen et hypotetisk spørgsmål, men jeg indrømmer, at det kan blive uhyggelig aktuelt betydelig før det andet. Vi kan vel nok have vore formodninger om, hvilken vej Pearcekommissionen og den britiske regerings konklusioner vil gå. Men heroverfor vil jeg gerne understrege, at Danmarks hovedsynspunkt, at koloniproblemerne ufravigeligt må løses ved anvendelse af selvbestemmelsesretten, naturligvis også i en sådan situation vil blive fastholdt i forhold til Sydrhodesia. Det indebærer bl. a., at vi vil virke for, at sanktionerne imod Sydrhodesia opretholdes, indtil selvbestemmelsesretten er sket fyldest. I øvrigt vil vi naturligvis stadig væk i lys af udviklingen overveje, hvordan vi bedst kan indvirke på selvbestemmelsesrettens virkeliggørelse i Sydrhodesia.

Hermed har jeg vist også nogenlunde besvaret hr. Gert Petersens bemærkninger vedrørende Sydrhodesia. Der er ikke tale om nogen uklarhed i Danmarks holdning eller tale om, at den skulle blive bestemt af nogen anden regering. Jeg kan godt se hr. Gert Petersens argument: at vi ikke må lade os holde tilbage af den engelske regerings forhandlinger med det, hr. Gert Petersen med rette kalder en ulovlig eller en illegal regering, jeg husker ikke udtrykket. Men jeg har alligevel fundet det rigtigt at sige: nu er denne kommission sendt derved, vi ved, svaret kommer meget snart, og vi har tid til at vente med en stillingtagen, til det svar foreligger.

Endelig henviste hr. Stinus til en meget fantasifuld forside på Politiken. Vi har fået den forklaring, at konkurrencen mellem bladene er så stor, at der ikke altid er dæk-

ning for overskrifterne, og det ved hr. Stinus også. Men han henviste til en overskrift på Politikens forside en søndag om, at jeg skulle til forklaring hos udenrigsminister Rogers eller noget i den retning. Hr. Stinus sagde, at nu havde der senere stået, at vi skulle tale sammen i Bonn, og spurgte, om det var denne forklaring, der sådan var flyttet geografisk. Jeg vil gerne sige, at enhver dansk udenrigsminister må da have en helt umiddelbar interesse i at få lejlighed til at blive modtaget hos sin amerikanske kollega og udveksle synspunkter. Vi er i den samme alliance, og en række andre ting gør det også til noget helt naturligt. I de rejseplaner, jeg har haft, har begribeligvis også været et ønske om at få et sådant besøg arrangeret. Det har ikke indtil dette øjeblik været muligt at få det passet ind i den ene og den anden tidsplan, men da nu udenrigsminister Rogers kommer til mødet i maj, som jeg formentlig også skal deltage i, stiler vi efter at få det arrangeret i den sammenhæng. Det er, hvad der foreligger om den sag.

Endelig sagde både hr. Stinus og jeg tror hr. Gert Petersen nogle ord om Brosio-missionen. Jeg vil gerne sige lige ud, at jeg forstår ikke helt den vedholdenhed, hvormed man fra en del vestlige landes side fastholder denne Brosio-mission over for Sovjetunionen som næsten det eneste, der kan lukke op for disse meget vigtige drøftelser. Jeg synes, det er en meget god udvej, man har valgt; det kan man have lidt forskellig mening om. Men når to parter skal forhandle og den ene lægger en procedure frem, som den anden ikke vil acceptere, så må man vel prøve, om man ikke kan finde en anden procedureform for at komme i gang, og det vil vi gerne være med til at støtte fra dansk side. Man kan sige, at det er urimeligt, at Sovjetunionen ikke har villet modtage hr. Brosio. Men hvis man som sagt ikke ønsker at starte på den måde, må man dog prøve at lukke op på en anden måde i stedet for sådan lidt krampagtigt at holde sig til en bestemt procedureform.

Hr. Niels Helveg Petersens bemærkninger kan jeg ikke være uenig i. Jeg er helt enig i, at det politiske samarbejde må og kan gro frem til noget meget værdifuldt, og at perspektivet, som hr. Niels Helveg Petersen sagde, netop er, at de europæiske synspunkter, der kan blive enighed om — så får vi se,